

Μαθήματα Θεάτρου

Μαθήματα Θεάτρου

1^ο Μέρος: Παρουσίαση

Το θέατρο είναι μια μέθοδος διδασκαλίας που επιτρέπει στους μαθητές να εξερευνήσουν το αναλυτικό πρόγραμμα χρησιμοποιώντας πολλές από τις ευφυΐες του Gardner. Είναι μια τεχνική που ενθαρρύνει τους μαθητές να εμπλακούν ενεργά και να συμμετάσχουν σε διάλογο για ένα θέμα χρησιμοποιώντας συγκεκριμένη γλώσσα η οποία προσαρμόζεται σε ένα κατάλληλο πλαίσιο, με στόχο να εμβαθύνουν στο αντικείμενο. Το σώμα, το μυαλό και τα συναισθήματά τους ενεργοποιούνται σε τεράστιο βαθμό όταν ασχοληθούν σε βάθος με το θέατρο.

Το θέατρο είναι ένα ισχυρό μέσο διέγερσης της δημιουργικότητας στην επίλυση προβλημάτων. Μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση τις αντιλήψεις των μαθητών τόσο για τον κόσμο τους και όσο και για τον εαυτό τους. Η θεατρική αυτή εξερεύνηση μπορεί να προσφέρει στους μαθητές μια διέξοδο για τα συναισθήματα, τις σκέψεις και τα όνειρά τους, με ένα διαφορετικό τρόπο έκφρασης. Ένας μαθητής μπορεί, έστω και για λίγα λεπτά, να μπει στο ρόλο κάποιου άλλου, να διερευνήσει έναν νέο ρόλο, να δοκιμάσει και να πειραματιστεί με διάφορες προσωπικές επιλογές και λύσεις σε πραγματικά προβλήματα - προβλήματα από τη δική του ζωή ή προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι χαρακτήρες στη λογοτεχνία ή ιστορικά πρόσωπα. Αυτό μπορεί να συμβεί σε ένα ασφαλές περιβάλλον, όπου οι πράξεις και οι συνέπειες μπορούν να εξεταστούν, να συζητηθούν και να βιωθούν αληθινά, χωρίς τους κινδύνους και τις παγίδες όπου θα οδηγούσε προφανώς ο πειραματισμός αυτός στον "πραγματικό" κόσμο. Αυτός είναι ίσως και ο σημαντικότερος λόγος για την εισαγωγή μαθημάτων θεάτρου στα σχολεία, ιδιαίτερα για μαθητές με διαφορετικό πολιτισμικό υπόβαθρο.

Το θέατρο είναι ένα εργαλείο διδασκαλίας που επιτρέπει στους μαθητές να συμμετέχουν, να επιδεικνύουν και να παρακολουθούν σε ένα "ελεγχόμενο" ή μη απειλητικό περιβάλλον. Με άλλα λόγια, παρέχει μια άλλη "μη τυπική" ευκαιρία στους μαθητές να μάθουν και να επιδείξουν αυτή τη μάθηση. Ταυτόχρονα, το θέατρο βοηθά τους μαθητές να έρθουν σε επαφή με τη δημιουργικότητα και τον αυθορμητισμό τους, καθώς και να αποκτήσουν αυτοπεποίθηση στον τρόπο έκφρασης των ιδεών τους. Τέλος, τους διδάσκει αυτοπειθαρχία, αποδοχή και θετική ανταπόκριση στις επικρίσεις, καθώς και τη συνεργασία με άλλους.

Θέατρο και γλωσσική διδασκαλία

Οι θεατρικές δραστηριότητες αποτελούν εδώ και μεγάλο χρονικό διάστημα μέρος των εργαλείων που έχουν στη διάθεσή τους οι εκπαιδευτικοί ξένων γλωσσών και έχουν ενσωματωθεί στο υλικό της τάξης.

Από παιδαγωγική άποψη, είναι ευρέως γνωστό πως για να καταστεί η εκμάθηση γλωσσών ένα πιο ουσιαστικό και αξέχαστο ταξίδι, θα πρέπει να παρέχουμε στους μαθητές μια πολυαισθητηριακή εμπειρία, εμπλέκοντάς τους τόσο σωματικά όσο και συναισθηματικά.

Το θέατρο, ως εργαλείο για την επικοινωνιακή πτυχή της διδασκαλίας γλωσσών, δεν ασχολείται μόνο με τον προφορικό λόγο, αλλά εξετάζει και τις ευρύτερες πτυχές της επικοινωνίας και λαμβάνει υπόψη το άτομο ως σύνολο: περιλαμβάνει και αναπτύσσει τα κινητικά χαρακτηριστικά της επικοινωνίας (χειρονομίες, κίνηση και έκφραση του προσώπου), καθώς και την αυτοεκφραστικότητα, τη δημιουργικότητα, τη φαντασία, τον αυθορμητισμό, την κοινωνική και πολιτισμική επίγνωση, καθώς και κάποια προσωδιακά χαρακτηριστικά (προφορά, επιτονισμός, ύψος, ρυθμός, ένταση και τόνος της φωνής).

Το θέατρο παρέχει στους μαθητές μια ρεαλιστική ανάγκη επικοινωνίας και προσπαθεί να γεφυρώσει το χάσμα μεταξύ της προσεκτικά ελεγχόμενης παραγωγής λόγου, που συχνά επιτελείται στην τάξη (γραμματική, λεξιλόγιο και δεξιότητες) και της πολύπλοκης και συχνά απρόβλεπτης γλώσσας και συμπεριφοράς που αντιμετωπίζουμε εκτός τάξης.

Επιπρόσθετα οφέλη:

- Για να καταστήσουμε τη μαθησιακή διαδικασία πιο ουσιαστική και αξέχαστη, όχι μόνο πρέπει να εμπλέξουμε τους μαθητές γνωστικά, αλλά να προσπαθήσουμε παράλληλα να τους εμπλέξουμε σωματικά και συναισθηματικά.
- Το θέατρο δίνει έμφαση στη σημασία της συνεκτικής ομαδικής εργασίας και ως εκ τούτου ενισχύει την εμπιστοσύνη μεταξύ των μαθητών, μειώνοντας έτσι το άγχος και αυξάνοντας την αυτοπεποίθηση. Ενθαρρύνει επίσης τους μαθητές να υπερηφανεύονται για κάθε είδους ερμηνεία, καθώς πρέπει να βασίζονται ο ένας στον άλλο για να παράγουν κάτι αξιόλογο και ποιοτικό. Ως αποτέλεσμα, η αυτοεκτίμηση και τα κίνητρά τους αυξάνονται μέσω των επιτευγμάτων τους.
- Το θέατρο μάς ευαισθητοποιεί ως προς τις σκέψεις, τα συναισθήματα και τη συμπεριφορά των άλλων, γιατί συχνά απαιτεί από εμάς να συνειδητοποιήσουμε πώς αισθάνεται ο συνάνθρωπός μας

και να δούμε τον κόσμο από τη δική του οπτική.

Με άλλα λόγια, το θέατρο αναπτύσσει την ενσυναίσθηση.

- Το θέατρο είναι διασκεδαστικό, αντισυμβατικό και προσφέρει τη σωματική απελευθέρωση που συχνά χρειαζόμαστε. Πολλές φορές δημιουργεί γέλιο και χαλαρή ατμόσφαιρα, προωθώντας ένα ιδανικό κλίμα μάθησης.

1. Το θέατρο παρέχει ευκαιρίες για αυθεντική χρήση γλώσσας σε μια δεδομένη κατάσταση, έτσι ώστε οι μαθητές να μην εκτίθενται σε μεμονωμένα λεξιλογικά και γραμματικά στοιχεία αλλά να τα εντάσσουν σε ένα ενεργό πλαίσιο.

2. Το θέατρο λειτουργεί αρκετά καλά σε ομάδες μεικτών ικανοτήτων, καθώς λιγότερο δύσκολοι ρόλοι και ευθύνες μπορούν να αποδοθούν σε λιγότερο ικανούς μαθητές, ενώ οι πιο ικανοί μπορούν να αξιοποιηθούν για να επιδείξουν μια δραστηριότητα ή να αναλάβουν μια ηγετική ευθύνη σε μια μικρή ομάδα. Στην πραγματικότητα, η ανάθεση τέτοιου είδους ευθύνης σε μαθητές με λιγότερο κίνητρο καθώς και σε ζωηρούς μαθητές μπορεί επίσης να είναι αποτελεσματική.

Συμβουλές για επιτυχία:

4. Πάντα να έχετε χρόνο για μια σύντομη προθέρμανση και εστίαση: αυτό θα μπορούσε να είναι μια άσκηση σωματικής δραστηριότητας ή ενίσχυσης της εμπιστοσύνης ή απλά μια συζήτηση του πλαισίου και των πιθανών προηγούμενων εμπειριών των μαθητών.

5. Δώστε στους μαθητές χρόνο να μελετήσουν λεπτομερώς τη σκηνή και τους χαρακτήρες που πρόκειται να παίξουν σε ένα ρόλο ή να αυτοσχεδιάσουν. Δώστε τους επίσης χρόνο για πρόβες. Αυτό είναι πολύ σημαντικό.

6. Εάν οι μαθητές πρόκειται να διηγηθούν μια ιστορία ή να δραματοποιήσουν ένα κείμενο ή μια σκηνή, δώστε έμφαση στη σημασία του πειραματισμού με την ένταση, τον ρυθμό, το ύψος της φωνής, τον τόνο, τις χειρονομίες και τις εκφράσεις του προσώπου ώστε να αναπτύξουν τον χαρακτήρα τους.

7. Αξιοποιήστε τις προηγούμενες εμπειρίες των μαθητών, όποτε είναι κατάλληλο, για να εμπλουτίσετε τη δουλειά που κάνουν.

2ο Μέρος : Πηγές

Για να εφαρμόσετε αυτή την καλή πρακτική, θα χρειαστείτε:

- Μια ενδιαφέρουσα ιστορία, που αντιστοιχεί στην ηλικιακή ομάδα και η οποία μπορεί εύκολα να δραματοποιηθεί.

- Μια αίθουσα για πρόβες. Ο σχολικός διάδρομος (όπως συμβαίνει στο βίντεο) μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την εκτέλεση του έργου.

- Σκηνικά κοστούμια, που μπορούν να σχεδιαστούν και να ετοιμαστούν από τους μαθητές.

- Σκηνικά.

- Ένας επαγγελματίας σκηνοθέτης ή ένας εκπαιδευτικός με καλλιτεχνικές ευαισθησίες και βασικές γνώσεις σκηνοθεσίας.

- Μαθητές, εκπαιδευτικοί, γονείς που να είναι πρόθυμοι να αποτελέσουν το κοινό.

3ο Μέρος : Διάρκεια

Η προετοιμασία θα μπορούσε να διαρκέσει ένα μήνα και η παράσταση να δοθεί μπροστά σε ένα μικρό σχολικό κοινό ή θα μπορούσε να προγραμματιστεί καθ' όλη τη διάρκεια του σχολικού έτους και να παρουσιαστεί στην τελική εκδήλωση της σχολικής χρονιάς. Τα σύντομα σκετσάκια μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως μέρος των πλάνων μαθημάτων.

4ο Μέρος : Αναμενόμενα αποτελέσματα

Τα οφέλη της χρήσης του δημιουργικού παιχνιδιού ως μεθόδου διδασκαλίας συμπίπτουν με τους καθιερωμένους στόχους της εκπαίδευσης. Αυτά περιλαμβάνουν:

- ανάπτυξη της φαντασίας και της δημιουργικότητας
- προώθηση δεξιοτήτων κριτικής σκέψης και επίλυσης προβλημάτων
- διερεύνηση και αξιολόγηση ιδεών
- ανακάλυψη θετικών τρόπων αντιμετώπισης των συγκρούσεων
- έκφραση συναισθημάτων και ερμηνεία των συναισθημάτων των άλλων
- ενίσχυση των δεξιοτήτων επικοινωνίας
- βελτίωση των δεξιοτήτων γραμματισμού.

5ο Μέρος: Αξιολόγηση

Πώς μπορούμε να προσαρμόσουμε αυτή την καλή πρακτική στο πλαίσιο μας;

Ποιες δεξιότητες θα πρέπει να έχουν οι εκπαιδευτικοί για να μπορέσουν να ενσωματώσουν στο μάθημά τους το θέατρο;

Πρέπει οι εκπαιδευτικοί στο σχολείο να εκπαιδεύονται; Εάν ναι, ποιος μπορεί να αναλάβει την εκπαίδευση τούς; Διαθέτουμε τους απαραίτητους πόρους;

Διαθέτουμε τον απαιτούμενο χώρο (αίθουσες, σκηνή); Εάν όχι, πού μπορούμε να βρούμε αυτόν τον χώρο;

Μπορούμε να βρούμε τους επαγγελματίες που απαιτούνται (σκηνοθέτης, χειριστής ήχου); Εάν όχι, ποιος θα το αναλάβει αυτό;

Θα βοηθήσουν οι ντόπιοι μαθητές μας τους μετανάστες με την προετοιμασία, τις πρόβες και την εκμάθηση των ρόλων τους;

Πώς μπορούμε να συμπεριλάβουμε αυτή την καλή πρακτική στο πλάνο δραστηριοτήτων του σχολείου, στα πλάνα μαθημάτων μας;